

ONE MORE THING

Misschien is Menno hier bij geweest: een dichteres die had gedronken greep mijn arm en zei: 'Het punt met kunst is - ' ze keek om zich heen en begon te fluisteren, maar dan zo indringend dat iedereen haar kon verstaan - 'Je maakt je druk over dingen waarvan je in het geheel niet weet of er enig belang achter steekt - maar je maakt je tóch druk!' Mogelijk viel het woord 'galeislaaf'.

Iemand op datzelfde feest vond dat ik als dichter op Columbo leek: rommelig, zichzelf verontschuldigend, prima te onderschatten tot het moment dat hij zich omdraait bij de deur en zegt: 'Er zit me nog maar één ding dwars... 'Ik voel vooral verwantschap in de vorm. Bij mij weet je óók meteen al

wie de moord beging voor ik het weet. Verder: beetje tellen, beetje klinken, zigzag tussen regels rijgen als een sperwer in een spreekwolk, een hoornaar in een bijenvolk. Rijm en metrum artikel vijfsgewijs door de vingers zien, kijken of het soms wil zingen. Je hoeft er niet meer voor te doen dan het kunnen.

Uit: Ingmar Heytze, *Ik ben toch geen echte beer; correspondentie in gedichten met Daan Doesborgh*, verschijnt in 2025 of 2026 bij Van Oorschot

DAGDICHTER

Dit is het Jaar van het Ongemak. Niemand heeft het land besteld zoals het is - die twee miljoen nog wel het minst, beteuterd tellen ze hun knopen, checken hun loten - hier en daar een eigengeldje, wéér geen prijs.

Intussen zit ik in een pakhuis tussen honderdvijftig creativo's die hun werk niet uit konden leggen als ik er om vroeg, wat ik niet doe. Ik verdicht de lange, lange dag, een vaardigheid - ik durf dit nauwelijks te schrijven -

die vooral bestaat uit opdagen, moeilijk kijken, hier en daar goed zichtbaar door het blikveld schuiven en, vooruit, ook wel iets schrijven, iets moois en goeds en troostend zelfs, maar vooral op spiergeheugen.

Ten slotte komt het hier op neer: ik haal een werkdag uit mijn leven om twee weken onbetaald te kunnen werken, vat de zaken samen met mijn blik van buiten die zo leuk is, slinger het de zaal in, drink één wijn, rij door een zee van oranje licht naar huis.

Uit: Ingmar Heytze, *Ik ben toch geen echte beer, correspondentie in gedichten met Daan Doesborgh*, verschijnt in 2025 of 2026 bij Van Oorschot

KINDERFEEST

It's very slow, but it's not dumb.
It follows, 2015

Omdat ik beter vlucht dan vecht zet ik het liefst
de speurtocht uit, ongerust of ik te snel ga of te langzaam,
achtervolgd door een klont kinderen die mij niet meer
dan vaag bekend voorkomt. Kilo's Haribo deelde ik
rond onder kroost van toevallige passanten.

Ik rij iedereen overal heen, oordoppen in
tegen het keten en zeur niet over moddervoeten
op de stoelen, als ik maar elders mag verblijven
tot het is volbracht.

Zwembaden ga ik niet meer in sinds de dag
dat een jongetje van acht uit het niets tegen me zei:
'Wilt u stoppen met achter mij aan te zwemmen.'

Het liefst zit ik de gezelligheid uit in de keuken,
onder mijn onzichtbaarheidsmantel ruim ik op,
spoel bordjes en glazen, ruim panisch nauwkeurig
de vaatwasser in en zet die al aan wanneer
het laatste kind nog in de gang staat,
mompelend: 'Er was geen feest.'

Uit: Ingmar Heytze, *Ik ben toch geen echte beer, correspondentie in gedichten met Daan Doesborgh*, verschijnt
in 2025 of 2026 bij Van Oorschot